

6. Конституційне право України: академічний курс: У 2 т.: Підручник / Відп. Ред. Віктор Погорілко; НАН України, Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького. – К. : ТОВ «Вид. «Юридична думка», 2006 – Т. 1. – 544с.

7. Депутатська недоторканність: Сучасна парламентська та судова практика: правовий аналіз / Олександр Вікторович Задорожній (заг.ред.). К. : Логос, 2004. – с.158-164

8. Про статус народного депутата України: Закон України 17 листопада 1992 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/KS03022.html.

Фещенко Т.Ю.

(наук. кер. – ст. викл. Штепа О.О.)

*студентка V курсу психолого-педагогічного факультету
Полтавського національного педагогічного
університету імені В.Г. Короленка*

ФУНКЦІЇ І ПОВНОВАЖЕННЯ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Загальну систему функцій Президента України становлять такі функції: забезпечення єдності державної влади; представництво держави; забезпечення державного суверенітету та національної безпеки України; забезпечення реалізації основних прав і свобод громадян; керівництво зовнішньополітичною діяльністю. При цьому функції забезпечення єдності державної влади та представництва держави властиві тільки главі держави і зумовлюють необхідність існування цього інституту. Решту функцій можуть мати і інші державні органи. [4, с. 34].

Повноваження, закріплені за Президентом України для виконання зазначених функцій, можна поділити на такі групи:

Державне будівництво;

Нормотворча діяльність;

Забезпечення конституційної законності;

Повноваження у галузі оборони і національної безпеки;

Реалізація грантій щодо забезпечення прав і свобод громадян;

Зовнішня політика і міжнародні відносини;

Повноваження Президента України у сфері державного будівництва можна поділити на такі групи:

Установчі повноваження щодо створення, реалізації та ліквідації органів державної влади.

Номінаційні повноваження щодо формування персонального складу державних органів.

Процедурні повноваження щодо існування процедури формування державної влади. [1, с. 14].

У сфері нормотворчої діяльності Президент України має такі повноваження:

Право законодавчої ініціативи.

Право вето.

Повноваження щодо підписання та об орудування законів.

Президент є гарантом державного суверенітету та територіальної цілісності України. На Президента покладений обов'язок приймати рішення та виконувати дії, спрямовані на захист і зміцнення державного суверенітету, збереження цілісності та недоторканості України в межах існуючих кордонів. [5, с. 33].

Як гарант прав і свобод громадян, Президент України наділений повноваженнями виконувати необхідні дії стосовно гілок і структур влади, рішень, які вони приймають, з метою захисту прав і свобод громадян. [3, с. 12].

Повноваження Президента щодо проведення внутрішньої політики полягають у тому, що Президент України на основі Конституції та законів України видає укази та розпорядження, що є обов'язковими до виконання на території України. Взаємодіючи з усіма гілками влади, Президент призначає та звільняє членів Уряду та керівників органів виконавчої влади, може брати участь у засіданнях Уряду, а також мати своїх представників у Конституційному Суді і Верховній Раді України. [2, с. 17].

У сфері зовнішньої політики Президент як глава держави виступає від її імені, представляє Україну в міжнародних відносинах, веде преговори та укладає міжнародні угоди, а також керує всією зовнішньополітичною діяльністю держави.

Президент здійснює свої Конституційні повноваження через вертикаль влади, до складу якої входять: Адміністрація Президента, Консультативна Рада, Рада національної безпеки і оборони та місцеві адміністрації. [3, с. 54].

Література:

1. Конституція України. Київ: Знання-Прес, 1998. 61 с.
2. Буткевич В.Г. Міжнародне право. Основи теорії / В.Г. Буткевич, В.В. Мицик, О.В. Задорожній. - Київ: Либідь, 2002. 608 с.
3. Гладун З.С. Основи конституційного права України / З.С. Гладун, М.Г. Федчишин. - Тернопіль: Астон, 2001. – 463 с.
4. Копейчиков В.В. Основи конституційного права України. / В.В. Копейчиков. Київ: Юрінком Інтер, 1998. 288 с.
5. Вармоломесва Т.В., Пастухов В.П. Правознавство / Т.В. Вармоломесва, В.П. Пастухов. Київ: Знання-Прес, 2001. – 327 с.